

яка буде зорієнтована на цифровізацію процесів, персоналізований підхід до кожного туриста, постійне впровадження інновацій та активну інтеграцію на міжнародному рівні. У перспективі це призведе до значного зростання конкурентоспроможності України на глобальному туристичному ринку. Це також стимулюватиме розвиток регіонів, залучення нових інвестицій та зміцнення позитивного іміджу України у світі, роблячи її привабливим напрямком для мандрівників.

Література:

1. Н. І. Луцька, магістр міжнародної економіки І. З. Криховецький, магістр міжнародної економіки, Івано-Франківський університет права ім. Короля Данила Галицького. Маркетингова інноваційна стратегія розвитку туристичного бізнесу. – С. 27–34 http://www.investplan.com.ua/pdf/6_2009/8.pdf
2. Хаустов В., Панфілова Т. Інноваційні процеси в Україні; реалії і перспективи розвитку. Економіст. – 2002. С. 54–59.
3. Зозульов О. Місце маркетингу у посиленні конкурентних позицій підприємства. Маркетинг и реклама. – 2005. С. 44–68.
4. А. В. Мокрий. Черкаський державний технологічний університет. Інноваційні маркетингові технології у сфері туризму. 2023. С. 55–58. DOI: [https://doi.org/10.32782/2708-4949.3\(9\).2023.9](https://doi.org/10.32782/2708-4949.3(9).2023.9)

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-1-43>

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ДРАЙВЕР МОБІЛІЗАЦІЇ КАПІТАЛУ

Бойцов О. О.

аспірант

Міжнародний університет

м. Одеса, Україна

Рассадникова С. І.

кандидат економічних наук, доцент, старший науковий співробітник

Міжнародний університет

м. Одеса, Україна

В умовах глибоких трансформацій світової економіки та післявоєнного відновлення України проблема мобілізації капіталу набуває особливої ваги як ключовий чинник фінансової стійкості, економічного зростання та структурної модернізації. Мобілізація капіталу населення означає

залучення заощаджень, інвестиційних ресурсів фізичних осіб у економіку через різні фінансові інструменти. У сучасному ринковому устрої ключовим суб'єктом, що відіграє вирішальну роль у цьому процесі, виступає фондовий ринок. Через купівлю цінних паперів населення переносить кошти із пасивного зберігання у інвестований стан, що дозволяє підприємствам (емітентам) залучати ці кошти на розвиток.

Фондовий ринок у післявоєнній економіці України виступає ключовим механізмом мобілізації капіталу, спрямованим на перетворення заощаджень населення, бізнесу та інституційних інвесторів у реальні інвестиційні ресурси. Однією з його головних функцій є акумуляція та ефективний перерозподіл фінансових ресурсів між секторами економіки, що забезпечує фінансування стратегічно важливих галузей – промисловості, будівництва, енергетики та інфраструктури. Через механізми розміщення державних і корпоративних цінних паперів ринок капіталу стає платформою для формування внутрішніх та міжнародних джерел інвестицій. Таким чином, фондовий ринок є не лише інструментом фінансування економіки, а й стратегічним інститутом післявоєнного розвитку, який формує основу для сталого зростання. Особливістю функціонування фінансового ринку як механізму мобілізації капіталу є його безперервна цифровізація. Наразі можна виділити два основні етапи впливу цифрових технологій на розвиток фондового ринку. Перший етап охоплює період після світової фінансової кризи 2008 року. Причинами виникнення і розвитку нових цифрових технологій із залученням FinTech-компаній стало поширення мережі Інтернет, популярність смартфонів і мобільних додатків, а також соціальних мереж. Другий етап (період сьогодення) характеризується світовою нестабільністю: пандемія COVID-19 та повномасштабна війна з РФ. Саме ці події продемонстрували стрімкий злет обсягів електронної комерції й попиту на онлайн-продукти для інвестування [1].

Сьогодні фондовий ринок переживає глибоку цифрову трансформацію в мінливому середовищі. Тенденція до розширення фінансового доступу для широких верств населення та підприємств досягається за допомогою мобільних технологій та інших інноваційних IT-підходів [2]. Зростає використання штучного інтелекту у фінансових послугах, охоплюючи всі аспекти: від аналізу великих даних до автоматизації процесів прийняття інвестиційних рішень. Загалом фінансовий сектор стає все більш гнучким, інноваційним та направленим на врахування сучасних технологічних і соціальних трендів, що відбиває потребу суспільства в ефективних та доступних рішеннях.

Можна виділити основні цифрові технології (технології пошуку, збору, зберігання, обробки, передачі й представлення даних в електронному вигляді), що відіграють роль інноваційного драйвера мобілізації капіталу [3, с. 189–191]:

1. Штучний інтелект – система програмних засобів, яка з певним ступенем автономності може сприймати інформацію, навчатися й приймати рішення, аналізуючи великі масиви фінансових даних.

2. Великі дані (Big Data) – технології збору, обробки й зберігання неструктурованих масивів інформації, які швидко змінюються (у тому числі в режимі реального часу), що вимагає спеціальних інструментів та методів їх обробки.

3. Технології розподіленого реєстру (блокчейн) – алгоритми й протоколи децентралізованого зберігання та обробки трансакцій без можливості їхньої подальшої зміни.

4. Квантові технології та технології бездротового зв'язку, що дають змогу радикально змінити способи передачі та обробки інформації на біржах.

Отже, в умовах цифрової економіки інформаційні технології мають вирішальну роль у забезпеченні сталого розвитку фондового ринку як суб'єкта мобілізації капіталу населення. Розвиток цифрових інструментів формує нові можливості для інвесторів та емітентів, що має стратегічне значення для акумулювання фінансових ресурсів, необхідних для відбудови економіки України.

Література:

1. Веретнюк С. М., Пілінський В. В. Визначення пріоритетних напрямків розвитку цифрової економіки в Україні. Наукові записки Українського науково-дослідного інституту зв'язку. 2016. № 2. С. 51–58. URL: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/sciencenotes/article/view/591> (дата звернення: 26.04.2026).

2. Жосан Г. Стан розвитку діджиталізації в Україні. Економічний аналіз. 2020. 30, № 1(2). С. 44–52. DOI: 10.35774/econp2020.01.02.044

3. Цифрова економіка : підручник / Т. І. Олешко, Н. В. Касьянова, С. Ф. Смерічевський та ін. К. : НАУ, 2022. 200 с. <https://dspace.nau.edu.ua/bitstream/NAU> (дата звернення: 26.04.2026)